

Αρ 81

ΜΕΛΗΣ

1873

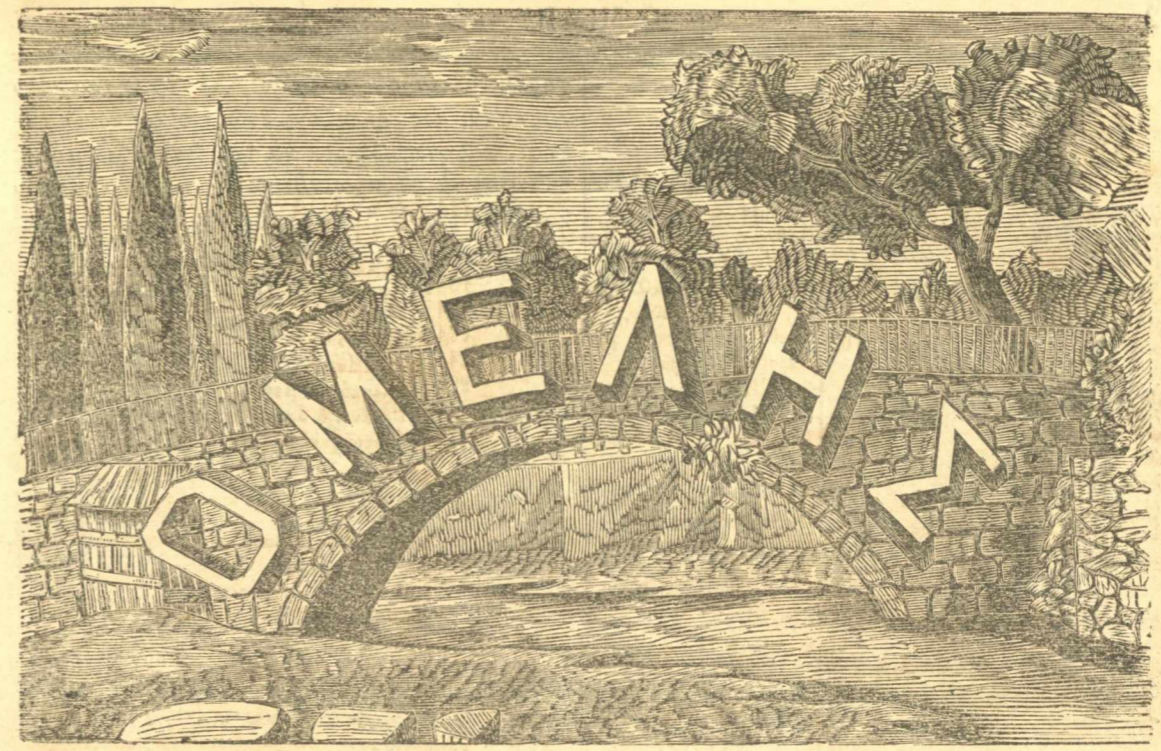
Ἐνῶ ἀργὰ καὶ ταπεινὰ τὰ ρεῖθρα μου κυλλῶ
Στέργω μὲν τὰ ὑπάρχοντα ζητῶ δὲ τὰ βελτίω

ΣΥΜΠΛΗΡ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

	Σελ.	Γέφυρα ασφαλής	490	Θυγατρὸς ἀφοσίωσις	54
'Αβροφροσύνη Χριστιανική	34	Γεώργιος Μύλερος	66		
'Αγάπη (ὁ Θεὸς εἶναι)	83	Γιουρουκάκη (τὸ)	239	'Ιαπωνία (κίνησις ἐν)	46
'Αδάμαντες	57	Γοητευτικὴ δύναμις ὄψεων	76	'Ιατρικὴ (ἡ) κατὰ τὸν μεσαιῶνα	19, 46
Ἄβνα	28	Γόητες ὄψεων	14	'Ιερὰ λείψανα δυτικῶν	446
'Ακεραιότης (ἡ) ὑψοῦσα	44	Γραφικὴ (νέα) μηχανικὴ	206	'Ινδοὶ ἐν Ἀμερικῇ	245
'Αλας μαγειρικόν	40	Γυπῶν γεῦμα	6	'Ινδοκίκκινον	42
'Αλλαγὴ τοῦ ἔτους	97	Γύψ δασυπώγων	69	'Ιουστίνος ὁ Β΄	3
'Αλύπου χαρᾶκτηρ	168			'Ιστορία τῶν ὑποδημάτων	32
'Αμπελος	22	Δανιὴλ τοῦ Κεραμέως ἐπιστολαὶ		'Ιγνή τοῦ ὄψεως	67
'Ανακαλύψεις ζωολογικαὶ	434	ἀνέκδοτοι δ΄.	216	'Ιγνογραφία	24
'Ανακάλυψις τοῦ καφέ	86	Δένδρον ἱερὸν τῆς Φέρου	9		
'Ανακάλυψις (μεγάλῃ)	205	Δημοκρηθράκλειτος	32		
'Ανάλεκτα ἠθικὰ	232	Διάφορα	72	Κακὰ (τὰ ἐκ τῆς ἀχαριστίας)	46
'Ανάλεκτα καὶ ποικίλα	64, 87, 152	Δοῶν (ἡ μικρὰ)	61	Κακολογία	67
'Ανέκδοτα φυσικῆς ἱστορίας	483	Δουλεμπορίον τῆς Ἀν. Ἀφρικῆς	153	Καλὴ συμβουλή	224
'Ανθρακοῦχα σπρώματα	137, 180	Δουλίττα (ἡ) ὑπὸ μορφῇν ἄλλην	29	Κάπνισμα καὶ μὴ κάπνισμα	206
'Ανθρωπος	43	Δρόσος	489	Καρποὶ ὑγεινοὶ	245
'Αξιολογότης τῶν ἐπὶ τοῦ ἡλίου παρατηρήσεων	484	Δυστυχῆς (πῶς γίνεται τις)	460	Καρποὶ φιλοπονίας	46
'Αξιοσημείωτος πράξις ἐλέφαντος	452	'Εβραῖοι μαῦροι	232	Καρτεσίου Ἡθικὴ	24
'Αόμματοι μαθηματικοὶ	78, 461	'Εγκαίρων παρατηρήσεων ἀποτελέσματα	65	Κασμηρία	33
'Απάτη τοῦ ἄφρονος	238	Εἶναι πλούσιος;	400	Καφέ ἀνακάλυψις	86
'Αποθαμβαρῶσεως αἶτια καὶ κληρονομικότης	49	'Εκστασις παρὰ τὸν Μέλητα	4	Κεϊλάνη	443
'Απόσπασμα ἐξ ἐπιστολῆς Δώρας Ἰστριάδος	38	'Ελέφας	35	Κῆπος	436
'Αρχαῖοι (οἱ) περὶ Δαυρίου	482	'Εξ μῆνες ἐπὶ πλείοντος πάγου	252	Κομῆτης (ὁ) Βιέλας ἀνευρεθεὶς	169
'Ασαντιῶν περιέργος παράδοσις	246	'Ε π η χ ρ υ σ ᾶ		Κοράλια	73
'Αστεία	55	50, 64, 80, 95, 96, 112, 114, 152, 160, 192, 224, 254.		Κρεμίζιον	25
'Αστέρων ἀπλανῶν ἀριθμὸς καὶ κίνησις	248	'Επιγραφαὶ ἐπὶ ἡλιακῶν ὥρολογίων	49	Κρίνα (τὰ) τοῦ ἀγροῦ	442
'Αταραξία	88	'Επιρροή Σελήνης ἐπὶ φυτῶν	420	Κυνὸς στοργῇ	8
'Ατμόπλοια (τὰ πρῶτα)	53	» φυτικῶν ὄσμων	423	Κύων ποιμενικὸς	238
'Ατμοῦ πρῶτα ἐφαρμογαὶ	26	'Επιτύμβιον Φραγκλίνου	32		
Αὐταπαρήσεως Χριστιανικῆς παράδειγμα	445	'Ερυθραὶ	411	Λαθρεμπορικὸν μουσεῖον	55
'Αφροδίτη (ὁ πλανήτης)	408	'Εφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις		Λιθιγκιστόνος ἀνεύρεσις	185, 193, 201, 209, 219, 225, 233, 249
'Αγμὲτ καὶ Ρασεὶτ (μῦθος)	492	53, 86, 87.		Λιθιγκιστόνος βιογραφία	38
		'Επιτάτης	254	Λούρδη καὶ ἡ ἐν αὐτῇ πανήγυρις	402
Βεσοῦδιον	44			Λυτρώσεις θαυμασταὶ	495
Βιβλιογραφίαι		Ζωολογικαὶ ἀνακαλύψεις	434		
'Ερμηνεῖα συνοπτικὴ καὶ ἐκλεχτικὴ τῶν Εὐαγγελίων.	436	Ζῶων μακροβιότης	59	Μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν	89
Τὰ εὐρισκόμενα ἅπαντα τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου	459	» Ὁφελιμότης		Μάθησις ἀρίστη	442
Βιβλίον τῶν Παροιμιῶν	496	173, 188, 211		Μαργαριτοφόρα ὄστρεδιὰ	450
Βιλδέρου εἴσοδος εἰς τοῦ μέλλοντος πενθεροῦ του	22	'Ηθικὰ ἀνάλεκτα	232	Μαῦροι Ἑβραῖοι	232
Βιομηχανικὴ κίνησις εἰς τὰ μέρη μας	43	'Ηλιοτρόπιον		Μεγάλῃ ἀνακάλυψις	205
Βίος (ὁ ἐν Ἀδυσσινίᾳ)	439	124, 199,		Μεταξῆς ἐξαγωγή	471
Βοῦς	405	'Ηφαίστια		Μεταξοσιώληκος ἱστορία	465
Βροχὴ ἐξ ἄμμου	55	28, 44 85, 93,		Μετεωρολογικαὶ δι' ἀεροστάτου παρατηρήσεις	447
		'Θάφρος καὶ ἀκεραιότης	45	Μηθίωνες	36
Γάμοι τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Σινικῆς	463	'Θάρρους λογικοῦ Θεμέλιον	2	Μητέρες (αἱ) ὡς παράδειγμα	83
		'Θαυμάσια τοῦ Ὀκτανού	204	Μηχανὴ νέα πρὸς ἐξαγωγήν ἀνθρώπων	438
		'Θέρμεσσα	93	» » γραφικὴ	206
				Μικραὶ ἀράχαι	35
				Μουσικὰ ὄργανα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις	
				74, 83, 90, 100, 116, 132, 148, 156.	

Μύθοι Ἰνδικοὶ	173, 192	Πάθημα καὶ μᾶθημα	444	Σφηνοειδῆ γράμματα	
Μυρμηκῶν γλῶσσα	20	Πάθημα πλοιάρχου Μαστέρσου	47	11, 51, 62, 59,	
Ναπολέον ὁ Α΄ ἐν Ἀγ. Ἐλένη	129	Παράκελσος	46	Σχηματισμὸς ἀνθρακούχων	480
Ναὸς (ὁ) τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Ἐφέσῳ	123, 168	Παροιμίαι ἐκ τοῦ Σολομῶντος	484	στρωμάτων	
Νέα ἐπιστημονικὰ		» Χιβαϊκαὶ	491	Ταλμοῦδ	498
58, 59, 104.		Περίπλους νέος τῆς γῆς	444	Ταρταρία	4
Νεύτωνος φιλοσοφία	24	Περσίας γεωγραφία	244	Τηλεσκοπία μεγάλα	440
Νηστεία	126	» Ἔθνολογία θρησκευταί	221	Τί χάνει ὁ ἀκατάδεκτος	7
Νικόλαος (ὁ ἅγιος)	84	» Ἱστορία	246	Τουκτουχὰ καὶ Πογγῆς	473
Νύξ (ἡ) τοῦ Ἀγ. Βαρθολομαίου καὶ τὸ μετᾶλλειον τοῦ Πάπα Γρηγορίου Π΄.	106	Πιθήκων πράξις περιέργος	451	Τύχη	88
Ὀδὸς τοῦ «ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν»	244	Πλούτη πραγματικὰ	8	Φαλάσαι	44
Ὀνειρα ἀξιοσημειώτα		Ποικίλα	87	Φάρος τῆς Ρόνας	50
47, 121, 131, 174, 179, 197, 237.		Ποικιλόπτερος	101	Φιλαδέλφεια	206
Ὀνειρον (ποίημα)	256	Πόλεων τιῶν ὕρας διαφορὰ	167	Φορέματα καὶ γυναῖκες	148
Ὀνειρῶν ὕψις εὐάρεστος	203	Πολυτέλεια	224	Φυτὰ ὡς ὁδηγοὶ τοῦ καιροῦ	200
» » δυσάρεστος	213	Προφυλακτικὰ σιδήρου κλπ.	149	Φυτὸν μαγνητικὸν	141
» αἷται	227	Ραββίνου Ἀκιβᾶ συμβάντα	31	Φυτῶν περιέργοι ἰδιότητες	28
» διάρκεια	235	Σελήνη (ἡ) τῶν ὁρέων	92	Χημεία πρακτικὴ	438
Ὀσπρῦδια μαργαριτοφόρα	150	Σινῶν ἔτος	245	Χίβα	477
Ὀυρανὸς (ὁ) κατὰ τὰ Χριστούγεννα	95	Σκέπτεσθαι (περὶ τοῦ)	187	Χρημάτων ὑπόληψις	459
Ὀυράτριχος (ὁ)	230	Στατιστικαὶ		Χρόνος καὶ καλλιέργεια αὐτοῦ	113
		40, 56, 96, 104, 136,		Χρυσάετος	69
		160, 168, 200 218		Χρυσόκοις	74
		Στεφανηφόροι	441	Χρῶματα θαλασσίου ὕδατος	200
		Συμβάντα Ραβ. Ἀκιβᾶ	31		
		Συγκινήσεις	246	Ὀικεανῶ θαυμάσια	204

ΣΥΓΡΗ. Ἔτος Α΄. Φυλ. Α΄. Ἰουλίου 7. 1872.

Ἡ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΜΕΛΗΤΑ ΕΚΣΤΑΣΙΣ.

Ἦτο αὐγὴ ἀνέφελος, πρῶτα τοῦ Μαΐου
 Τὰ ἄστρα μὴ δυνάμενα τὴν φάσιν τοῦ ἡλίου
 Μὲ τὰς χρυσὰς ἀκτῖνάς των τρωπῶντα νὰ περάσουν
 Ὡρὰ, ὠρὰ, ἐκρύπτοντο ἕπως κ' ἄλλου αὐγάσουν.
 Ἦδ' ἐξέπνευν τὰ πτηνὰ κ' ἀπὸ τὰς φωλεὰς των
 Ἐξω πηδῶντα εὐθυμὰ μὲ τὰς πολλὰς φωνὰς των
 Τὰς λιγυρὰς ἐγέμιζον τὸν ἀροστερὸν ἀέρα,
 Σκιρτῶντα ὅτ' ὑπέφωσκεν ἡ ποτῆνὴ ἡμέρα.
 Αὐρὰ γλυκεῖα ἐπαιξε μὲ τὰ πυκνὰ τὰ φύλλα
 Κ' ἀπὸ μακρὰν θ' ἐψάλλεν ἄσμα ἢ φιλομῆλα
 Ἐπὶ πτεροῦγων φέρουσα, ἢ ζάπτερος ἐκείνη
 Δρόσον 'ς τὸ στῆθος ἔχυνεν, εἰς ἔκστασιν ἐκίνει
 Ὁ φλοισβὸς ὁ τοῦ βροῦματος κ' αἱ τόσαι ἀναμνήσεις
 Ὡν θέατρον ἐγένετο αὐτὴ ἐδῶ ἡ φύσις
 Ἠρπαζον τὴν διάνοιαν κ' ἀπὸ τοῦ νῦν τοὺς πόνους
 Ἐν πνεύματι μὲ ἔφερον εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους.
 Ἐδῶ περὰ τὰ βέθηρα τοῦ Μέλητος τοῦ θεοῦ
 Μὲ τὴν χρυσίνην γλῶσσαν του τὰς τύχας τοῦ Ἰλίου
 Τὸν Ὀμηρὸν μὰς ψάλλοντα βλέπω καὶ τῆς Παλλάδος
 Τὰ κρύφια τεχνάσματα πρὸς πτώσιν τῆς Τρωάδος
 Ἐδῶ ὁ Μέγας Μακεδῶν, κρατῶν 'ς τὴν δεξιάν του
 Τὴν δαχὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ δόξα ἀμιάντου
 Ἐστάθη ὅτ' ἐβλάδιζε 'ς τὰ πλάγχθα τῆς Ἀσίας
 Ὅπως φυτεύση καὶ ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν τῆς Σοφίας
 Ἐδῶ, ὅπότεν ἐφθασε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου
 Ἐκ τοῦ ἐπουρανίου του καὶ αἰωνίου θρόνου
 Ὁ Λόγος ὁ γλυκύτετος πρὸς τὸν ἀγαπητὸν του

Ἐπιστολὴν ἀπηύθυνε τὸν θεῖον ἄγγελόν του
 Καὶ τόση, τόση ἔλαμψε πρὶν ἄγνωστος ἀνδρεία
 Ὅσῃ οὐδὲ ὑπόπτειε τοῦ ἄδου ἢ σκοτίαι.
 Ἐδῶ... πλὴν ὦ, τί πέλαγος βαθὺ ἐνθυμημάτων
 Σπρώχνει τὸ πνεῦμ' ἀκάθεκτον 'ς τὸν κόσμον τῶν
 θαυμάτων.....
 Τετυλιγμένοι εἰς λεπτὴν νεφέλην εὐωδίας
 Ἀφάτου ἰδοῦ φθάνουσιν εἰς σχῆμα ἀρμονίας
 Ἀπὸ τῆς γῆς ἀντίλαλοι 'ς τοῦ οὐρανοῦ τὰ τόξα
 Καὶ ὅσον ἀναβαίνουσι τόσον κηρύττουσι «Δόξα»
 «Δόξα» 'ς τοὺς θόλους ἀντηχεῖ ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου
 Κ' ἄπειρα ἀπκράσ-ατα σημεῖα τοῦ ἐπάκρου
 Αὐτῆς τὴν ἀγαλλίασιν σταλάζουσι 'ς τὸ πνεῦμα
 Ὅπερ τὰ πάντα λησμονεῖ καὶ τοῦ καιροῦ τὸ βροῦμα.
 Τῶν λόφων μὰς ἐχρύσανε τὰς κορυφὰς ὁ Φαίβος
 Κ' ἀκτῖνας ἐβίλα φωτεινὰς τοῦ ὕδατος ἢ τριβῆς
 Ὅποτε ὡς ἀπὸ τερπνοῦ ἀποσπασθεῖς ἀγκάλας
 Ὑπνοῦ τὸ ὄμμα ἔφερον εἰς καλλονὰς μεγάλας.
 Τότε φωνὴ παρήγορος φωνὴ ἐκ τῶν ὑδάτων
 Ἐξῆλθε κ' ὡς νὰ ἔλεγε «Μὴ κλαῖτε τῶν πραγμάτων
 Τὴν θέσιν, ἀλλ' ἰκέτευσθε δρόσον ἐκ τοῦ Πατρὸς τῆς
 Νὰ λάβῃ ἡ Ἀγαπητὴ κ' ἐμὲ μιμήσουσιν ὅστις
 Ἐνῶ ἀργὰ καὶ ταπεινὰ τὰ βεῖθρά μου κυλίω
 Στέργω μὲν τὰ ὑπάρχοντα ζητῶ δὲ τὰ βελτίω».

ΛΟΓΙΚΟΥ ΘΑΡΡΟΥΣ ΘΕΜΕΛΙΟΝ.

Ὁ Χασάν Βέν Ἀλῆς ἐκράτει μικρὸν μὲν ἀλλ' ὠραῖον ἐργαστήριον εἰς ἓν ἐκ τῶν πολλῶν βεζεστενίων τοῦ Καίρου. Ἦτο νυμφευμένος, καὶ ὑπερηγάπα τὴν σύζυγόν του, ἣτις τῶ ἐγέννα τέκνα καλὰ, τόσον καλὰ μάλιστα ὥστε καθ' ὄλην τὴν πόλιν δὲν εὕρισκοντο ὠραιότερα παιδιά τῶν ἀνθούτων παρὰ τὰ γέννατα τοῦ Χασάνη. Ἦτο χαρὰ νὰ τὰ βλέπη τις, δι' ἧ καὶ οἱ διαβάται πολλάκις ἐστέκοντο καὶ τὰ παρετήρουν διὰ τῶν δεκτωτῶν, ὁπόθεν ἐκ τοῦ μέσου ἀνθέων κοικίλων ἐστρεφον τὰ γλυκῆ καὶ ὠραῖα αὐτῶν πρόσωπα καὶ ἐβλεπον πρὸς τὸν δρόμον. Ἡ καρδία τοῦ Χασάνη ἦτο πλήρης χαρᾶς καὶ ἠγαθήσει τὸν Θεὸν τότε. Ἄλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον καθόσον τὰ ἐτη παρήρχοντο, σκότος τι ἀπεδίωκεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν χαρὰν καὶ τέλος κατήνησε μελαγχολικὸς καὶ τεθλιμμένος.

« Τί σε θλίβει, ἀδελφῆ, » τὸν ἠρώτησεν ἡμέραν τινα γείτων τις, ἀφοῦ ἡ ἐργασία ἐκόπασε καὶ ἐξήλθε νὰ ἀναπνεύσῃ ὀλίγον εἰς τὸν δρόμον. « Τί σε θλίβει Χασάνη, καὶ βαδίζεις κυρτωμένος, ἐνῶ ἔως τώρα οὕτω δὲν ἐβάδιζες; »

« Ἄ! Σαδῆ, » ἀπεκρίθη ὁ Χασάνης. « ὁ κόσμος οὕτως εἶναι κακὸς, εἶναι κόσμος ἀκαρδὸς, καὶ εἶμαι βέβαιος περὶ τούτου. Ἡ ψυχὴ μου βασανίζεται με φροντίδας οικιακάς. Λάβε τὸ τσιμποῦκι σου καὶ κάθησε κοντὰ μου, νὰ σοῦ εἰπῶ τὸν πόνον τῆς καρδίας μου, ἴσως καὶ με παρηγορήσῃς τοῦλάχιστον σύ. »

Οὕτως ὁ Σαδῆς ἀνέβη πλησίον τοῦ Χασάνη καὶ διπλῶσας τοὺς πόδας του ἐκάθησεν, ἐνῶ ὁ κόσμος εἰς τὸν δρόμον ἦτο εἰσέτι ἀρκετὰ ἐνησυχολημένος. Ἀφοῦ ἦσαν τὰ τσιμποῦκια, καὶ ἐρώφησαν τὰ πρῶτα ρουφήματα, ὁ Χασάνης ἤρχισε νὰ ἐκφράζηται τὸν πόνον τῆς ψυχῆς του.

« Οἱ μουστερίδες (ἀγορασταί) » εἶπε « δὲν μοὶ ἐστάθησαν τόσον πιστοὶ ὅσον ἐπρεπε. Ὄταν σκεφθῶ τὰ μέσα τὰ ὅποια εἶχον, τὸν τρόπον τὸν ὅποιον μεταχειρίζομαι, καὶ ἐπειτα θεωρήσω τὴν κατάστασίν μου, δὲν εἶμαι ὅσον ἠλπίζον εὐτυχῆς. Ὅτε ἤμην νεόνυμφος ἡ τύχη μοὶ ἐμειδία, ἡ ἐργασία μοὶ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἠδυνάμην ὄχι μόνον ἀνετώτερον νὰ ζῶ, ἀλλὰ καὶ ἐκτάκτως διασκέδασεις νὰ κάμω. Τώρα ὁμως εἰς πόσον διά-

φορον θέσιν εὕρισκομαι! Αἱ ἐργασίαι δὲν ἠῦξησαν, ὡς ἠλπίζον, ἐνῶ ἡ οἰκογένεια ἠῦξεσε, καὶ ἀληθῶς διὰ νὰ τὴν διαθρέψω μόλις δύναμαι νὰ τὴν προμηθεύω τί πλεον ἢ ἄρτον καὶ ὄσπρια. Ναι ὁ κόσμος δὲν εἶναι καλός· καὶ τοῦτο εἶναι ἀλήθεια.

« Ἄκουσον », ἀπεκρίθη ὁ Σαδῆς, « Ἄκουσον, γείτων, τὴν ἱστορίαν ἑνός ὅστις διήλθε διὰ τῶν αὐτῶν βορβορωδῶν τῆς ἀπιστίας ὑδάτων, ἐντὸς τῶν ὁποίων καὶ σὺ σήμερον πνίγεσαι, ὅστις περιήλθε ποτὲ εἰς τὴν αὐτὴν, εἰς ἣν καὶ σὺ σήμερον εὕρισκεις θέσιν. Ὑπῆρξε καιρὸς (καὶ τότε ἤμην νεανίας,) ὁπότε ἐφοβούμην μήπως ἡ τοῦ Θεοῦ πρόνοια τίποτε ἄλλο δὲν ἦτο εἰμὴ λέξις κενὴ, ὄνομα οὐχὶ ὑπαρκτοῦ, ἀλλὰ πράγματος φαντασιώδους. Πόσον τότε ἔπασχον, πόσον ἐθλιβόμην! Εἰργαζόμεν, ἐτυραννούμην, παρεκάλουν, ἐκλαιον· ἀλλὰ μόνον ὄσπρια καὶ ἄρτος ἦτο ἡ μερίς μου. Τὰ δὲ τέκνα μόλις ἐχόρταινον, μόλις ἐκάλυπτον τὴν γύμνωσίν των.

« Ἐνῶ δὲ νύκτα τινα δὲν ἠδυνάμην νὰ κοιμηθῶ, ἀλλ' ἐτυράννουν τὴν κεφαλὴν μου μετὰ τὰ σκληρὰ ταῦτα ἐνθυμήματα. Ἰδοὺ ἀνθρώπος τις πλησιάζει τὴν κλίνην μου καὶ «Σαδῆ», μοὶ λέγει, «τέλος πάντων λάβε, σοὶ φέρω χρήματα!» Καὶ μετὰ πολλοῦ τοῦ κόπου, καθότι ἦτο πολὺ βαρὺ, ἐξεφορτώθη κιβώτιον, τὸ ὅποιον ἐναπέθεσεν εἰς τινα τοῦ δωματίου γωνίαν. Ἀνεγνώρισα τὸ κιβώτιον, ὡς κιβώτιον χρημάτων, δεδεμένον με στεφάνας σιδηρᾶς καὶ κεκλεισμένον. «Ἰδοὺ τὸ κλειδίον», μοὶ εἶπεν ὁ ἀνθρώπος, «λάβε αὐτό, ἀλλὰ πρόσσεχε μὴ τὸ ἀνοίξῃς ἀν δὲν περιέλθῃς εἰς ἀνάγκην ἀπόλυτον· διότι θὰ τὸ εὔρης κενόν. Ὅταν δὲν ἔχῃς κανένα παρὰν εἰς τὴν σακκοῦλάν σου καὶ τὰ μικρὰ σου πεινῶντα δὲν ἔχουσιν ἄρτον τότε ἀνοίξον τὸ κιβώτιον· ἀλλὰ μέχρι τοιαύτης στιγμῆς, μή!»

« Μὲ πόσην χαρὰν εὐχαρίστησα τὸν ἀνθρώπον! Τὸν προσεκίνουν ἕως ἐδάφους. Ἄλλὰ «Αἱ!» μοὶ εἶπεν ἐκεῖνος, «τὸ δῶρον εἶναι τοῦ Ἀλλάχ, ἐγὼ εἶμαι δοῦλός του. Ὑπαγε εἰς τὴν κλίνην σου.» Κατασυγχισθεὶς ἀπὸ τὰς μυστηριώδεις ταύτας λέξεις, ἐνῶ πολὺ ἐπεθύμουν νὰ ἐρωτήσω τὸν ξένον, ἠσθανόμην δεδεμένην τὴν γλώσσάν μου· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐνῶ ἀνεχώρει ἐστράφη πάλιν εἰς τὰ ὀπίσω ὡς εἶ ἔχε λησμονήσει τι· καὶ «Σαδῆ» μοὶ εἶπεν, «ἀκόμη ἐν τι ἔχω νὰ σοὶ εἰπῶ. Ἐὰν ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν δὲν λάβῃς ἀ-

νάγκην νὰ ἀνοίξῃς τὸ κιβώτιον, δηλαδὴ ἀν μήτε σὺ μήτε τὰ τέκνα σου στερηθῆτε ἀπὸλύτως ἄρτου, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δέκα ἐτῶν ἀνοίξέ το καὶ λάβε τὸ ἐμπεριεχόμενον.» καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ μυστηριώδης ἀπεσταλμένος ἀπῆλθεν.

« Ἐκτοτε ἤρχισα νὰ περιπατῶ μετὰ τὴν κεφαλὴν ὑψωμένην ἐπειδὴ ἤξευρον ὅτι ὅσον καὶ ἀν δυστυχήσω ποτὲ πλεον δὲν θὰ μείνω γυμνός καὶ νηστικός. Οἱ γείτονες ἔλεγον «Σαδῆς ὁ ἔμπορος εὔρε ἠθσαυρόν, ἰδῆτέ τον πόσον εὐχαριστημένος εἶναι!» Ἐγὼ ἐν τούτοις ἐτρῶγον τὸν ἄρτον μου καὶ τὰ ὄσπρια ὡς κατὰ τὸ σὺνήθες ἀλλ' ἤδη με καρδίαν πλήρη χαρᾶς καὶ διαθέσιν ἀναπεπαυμένην.

« Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, καθόσον τὰ τέκνα μου ἐμεγάλωνον χρήματα ἐκέρδαινον εὐκολώτερον, καὶ ἐνῶ κατ' ἀρχὰς τῆς εὐτυχίας μου εἶχον σφοδρὰν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδω τί ἐμπεριέχει τὸ κιβώτιον συνέθη ἀκολούθως ὥστε, ἀφοῦ παρήλθον πλεον τὰ δέκα ἐτη, καὶ νὰ λησμονήσω ὅτι κατεῖχον πρᾶγμα τοιοῦτον.

« Ἡμέραν τινα ἐν τούτοις τὸ ἐνεθυμήθην καὶ τὸ ἐζήτησα. Ἦτο κεκαλυμμένον ἀπὸ ἀράχνας καὶ κόνιν. «Ποῦ εἶναι τὸ κλειδίον;» εἶπα εἰς τὴν σύζυγόν μου. Ἄλλ' ἀμέσως ἐνεθυμήθην ὅτι τὸ εἶχον κρύψει εἰς μέρος ἀσφαλές διὰ νὰ μὴ τὸ εὔρη ἡ μήτηρ τῶν τέκνων μου καὶ ἀπὸ περιέργειαν μεγάλην παραβῆ τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἀλλάχ.

« Τί νομίζεις, Χασάνη, ὅτι εὔρομεν ἐντὸς τοῦ κιβωτίου; τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἐμελλον νὰ τὸ ἀνοίξω ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα μου ἔσπεκον καὶ ἐπερίμενον. «Κοσμῆματα πολυτιμα» ὀνειρεύοντο αἱ θυγατέρες μου. «Χρυσόν» ἔλεγον οἱ υἱοὶ μου ὅτι ἐμπεριέχει. Ἄλλ' ὁποῖος θαυμασμός ὅτε ἀνοίξαντες αὐτό, εὔρομεν ἐντὸς τεμάχιον χονδρῆς περγαμνῆς φεροῦσης τὰς ἀκολουθοῦς λέξεις!

«Μεταχειρίζου καλῶς ὅ,τι ἔχεις καὶ εἶσαι πλούσιος· ὁ ἀληθῆς πλοῦτος συνίσταται εἰς τὴν χρῆσιν.» Περιπλέον «Ὅ,τι ὁ Θεὸς προσδιορίζει δι' ἐσὲ εἶναι πολὺ καλλεῖτερον ἐκεῖνου τὸ ὅποιον σὺ ἀνοήτως ἐπιθυμεῖς. Ὡστε ὑποτάχθητι, πίστευε καὶ εὐχαρίστει.»

«Τοῦτο ἦτο πᾶν ὅ,τι τὸ κιβώτιον ἐμπεριείχε. Τοῦτο ἦτο ὁ ἠθσαυρός ἐπὶ τοῦ ὄπριον ἐπαναπαυόμεν! καὶ ὁμως ἀληθῶς σοὶ

λέγω καθησύχαζε τὸ πνεῦμά μου· ὁ δὲ Θεός μοὶ παρεῖχε τὰ ἀναγκαῖα.»

«Ἀληθῶς Σαδῆ», ἀνέκραξεν ὁ Χασάνης ἅμα ὁ φίλος του ἐτελείωσεν, «ὁ Θεὸς εἶναι μέγας! καὶ ἡ διήγησίς σου θαυμαστή! Ἡ ἡγῶ αὐτῆς ἐπεσεν ὡς φῶς, διὰ μέσου πρωτῆς ὁμίχλης ἐντὸς τῆς καρδίας μου. Ὑπαγε ἐν εἰρήνῃ. Θὰ μελετήσω ὅ,τι μοὶ εἶπες.»

Οὕτως οἱ δύο ἐκεῖνοι φίλοι ἐχωρίσθησαν· ὁ δὲ Χασάνης, ζυγίσας καλῶς τὰ παρὰ τοῦ Σαδῆ λεχθέντα εὔρε ποῦ κεῖται τὸ θεμέλιον τοῦ θάρρους τοῦ λογικοῦ, καὶ ἐκτοτε ὁπόταν εὕρισκεν εὐκαιρίαν τὸ ἐρανέρωνε καὶ εἰς ἄλλους.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ Ο Β'. (565—578) Ο ΕΠΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ.

Τὸ 565ον μετὰ Χριστὸν καὶ 235ον μετὰ τὴν δημοτελῆ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐγκαινίᾳσι ἔτος ἀπέθανεν ἐν τῇ μεγαλοπόλει ταύτῃ ὁ ὑπὲρ τὰ τριάκοντα καὶ ὀκτῶ ἐτη ἐν αὐτῇ βασιλεύσας, ὁ δραστήριος καὶ εὐφυής Ἰουστινιανός, ὁ Α'. καὶ ἀφῆκεν εἰς τὸν θρόνον, ὡς κληρονόμον, τὸν ἀνεψιὸν του Ἰουστίνον τὸν Β'. Περί τοῦ βασιλέως τούτου λέγεται ὅτι τυχῶν σώματος νοσηροῦ παρημέλει συχρὰ τῶν καθηκόντων του, ἕνεκα τοῦ ὁποῖου καὶ ἡ δικαιοσύνη ὑπὸ πολλῶν πολλὰκις παρεβιάζετο καὶ τῶν ἀδικουμένων ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ παράπονα ἠῦξανον καθ' ἐκάστην· μάλιστα δὲ καὶ ποτὲ προελθῶν ὁ βασιλεὺς ἠνοχλήθη παρὰ πολλῶν ὡς ἀδικουμένων. ἤρχισε λοιπὸν νὰ σκέπτεται πῶς νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἕνεκα τῆς ἀδικίας ἔκρυθμον ταύτην κατάστασιν καὶ νὰ στενωχωρῆται ὡς μὴ ἐπιτυγχανῶν τοῦ σκοποῦ. Ἐνῶ εἰς τοιαύτην εὕρισκετο θέσιν, ἡμέραν τινα παρουσιάζεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἀνθρώπος τις καὶ τῶ λέγει. «Βασιλεῦ, σοὶ ὑπόσχομαι ἐντὸς ὀρισμένου καιροῦ νὰ μὴ εὔρεθῇ πλεον κανεὶς ἀδικούμενος, φθάνει νὰ μὲ ἀναδειξῆς ἑπαρχον καὶ νὰ μοὶ δώσης κατὰ πάντων ἐξουσίαν.» Πόσον ὁ βασιλεὺς ἠγαθήσει τὴν ἀδίκωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου εὐκόλως ἐννοεῖται ἐκ τοῦ ὅτι ἀμέσως ἀνέδειξε τὸν ἄνδρα ἑπαρχον. Ἀφοῦ ὁ νέος ἑπαρχος προεκάθισε προσήρχοντο πρὸς αὐτόν οἱ ἀδικούμενοι, μετὰ τῶν ὁποίων ἦλθε καὶ τις λέγων ὅτι εἰς ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων συγκλητικῶν τὸν ἠδίκει. Ὁ ἑπαρχος μετεκαλέσατο

τόν συγχλητικόν, ἀλλ' ἐκεῖνος οὔτε κἄν ἀπήντησεν ἠναγκάσθη λοιπὸν νὰ τοῦ πέμψη καὶ δεῦτερον μῆνυμα, ἐκεῖνος ὁμῶς καταφρονήσας καὶ τούτου μετέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως διὰ νὰ συμφάγη μετ' αὐτοῦ, καθότι ἦτο προσκεκλημένος. Μαθὼν τοῦτο ὁ ἐπαρχος μετέβη καὶ ἐκεῖνος εἰς τὰ ἀνάκτορα ὅπου εὔρε τὴν τράπεζαν ἐτοίμη καὶ τοὺς συνδαιτημόνας περὶ αὐτὴν πλησιάσας δὲ εἰς τὸν βασιλέα τῷ λέγει. « Βασιλεῦ, σοὶ ὑπεσχέθη ὅτι μετὰ τόσον διάστημα καιροῦ δὲν θὰ ὑπάρχη πλέον κανεὶς ἀδικούμενος, ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθώσω τοῦτο ἐγὼ ἀνάγκην τῆς ἐκ τοῦ κράτους σου βοήθειας· ἐὰν ὁμῶς σὺ ὁ ἴδιος ἔχῃς μετὰ τῶν ἀδίκων φιλίαν καὶ τοῦς προσκαλῆς εἰς τὴν τράπεζάν σου, ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ πράξω τίποτε ὥστε ἡ αὐτοῦς μὴ βοηθῆς ἢ εἰς ἐμὲ δῶσε τὴν παραίτησίν μου. » Τότε ὁ βασιλεὺς « καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος » εἶπεν « ἐὰν ἤμῃ ὁ ἀδικῶν, ἐξανάστησόν με ἐντεῦθεν. » Ἀμέσως τότε ὁ ἐπαρχος ἐξαναστήσας ἐκ τῆς πανδαισίας τὸν αἰτιώμενον ἐκεῖνον ἔφερεν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ συνδικάσας μετὰ τοῦ ἀντιδίκου εὔρε πραγματικῶς αὐτὸν ἀδικοῦντα καὶ ὡς τοιοῦτον ἐτιμώρησε μὲ τὴν κατὰ τοὺς χρόνους ἐκεῖνους συνήθη ποινήν, τοὺς ραβδισμούς, εἰς δὲ τὸν ἀδικούμενον ἔδωκεν ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀδικοῦντος πολλαπλάσιον τὸ ἀδίκημα. Τοῦτο ἔγινε τόσον δραστικὸν παράδειγμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης, ὥστε ὅσοι εἶχον προαίρεσιν πλεονεκτικὴν δὲν ἐτόλμων νὰ ἀδικήσουν, οἱ δὲ ἀδικηθέντες προσεκαλοῦντο εἰς συμβιβασμούς.

Δυστυχῶς ὁμῶς αἱ ἄλλαι πράξεις τοῦ βασιλέως τούτου οἷος ὁ κατὰ τῶν Περσῶν κινήσεις πόλεμος οὐ μόνον δὲν ὠφέλησαν ἀλλὰ μᾶλλον ἔβλαψαν καὶ αὐτὸν καὶ τὸ ἔθνος. Περὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τῆς βασιλίσσης Σοφίας, λέγεται ὅτι ἅμα ἐστέφη Ἀυγούστα ἠρεύνησε καὶ ἔμαθεν ὅλους τοὺς δανειστάς καὶ πόσα ἕκαστος αὐτῶν εἶχε νὰ λαμβάνη καὶ πληρώσασα αὐτοὺς ἀφ' ἐαυτῆς ἔλαβεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν τὰ ὁμολογᾶ καὶ τὰ ἐνέχυρα· καὶ τὰ μὲν ἐνέχυρα προσκαλεσαμένη τοὺς εἰς οὓς ἀνήκον ἀπέδωκεν αὐτὰ, τὰ δὲ ὁμολογᾶ καύσασα ἐξηφάνισε. Πράξις ὄντως ἀξία βασιλίσσης καὶ Ἑλληνίδος.

ΤΑΡΤΑΡΙΑ.

Ἐνώ πέραν τῶν μυστηριωδῶν τῆς Ταρταρίας ἐρήμων τὸ πᾶν ἐνομιζέτο βεβουλισμένον εἰς σκότος ἀγρίας βαρβαρότητας, καθότι ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Μάρκου Πόλου οὐδεὶς περιηγητῆς κατώρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ μέχρις Ἰαρκάνδης καὶ ἐπιστρέψας νὰ διηγηθῇ ὅσα εἶδεν, αἴφνης ὁ Κ. Ρ. Β. Σαύης ἐπισκεφθεὶς πρὸ δύο ἐτῶν τὴν Ἰαρκάνδην καὶ Κασγάρην ἐγνωστοποίησεν ὅτι ἀρκετὰ προκεχωρημένος πολιτισμὸς εὑρίσκεται πέραν τῶν ἐρήμων ἐκεῖνων.

Ὁ κόσμος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, λέγει ὁ Κ. Σαύης, ἐφαντάζετο τὴν Ταρτάριαν ὡς σειρὰν ἐκτεταμένων πεδιάδων ἐπὶ τῶν ὁποίων ὄρθαι βαρβάρων σκηνητῶν ἐπλανῶντο μετὰ τῶν κτηνῶν καὶ ὑπόζυγιων τῶν ἄλλ' ἢ πραγματικότης εὑρέθη πολὺ διαφέρουσα τούτου. Ἡ χώρα εἶναι καλῶς καλλιεργημένη, αἱ πόλεις αὐτῆς (πολλὰ τῶν ὁποίων ἔχουσι ὑπὲρ τὰς 100,000 κατοίκων) ἀνοῦσι καὶ πολλὰ τέχνη ἐν αὐταῖς ἐξασκοῦνται. Ἐν αὐτῇ ἀπαντᾶται ἀσφάλεια ζωῆς καὶ ιδιοκτησίας· τὸ ἐμπόριον προστατεύεται· αἱ ὁδοὶ εἶναι πλήρεις ζωῆς καὶ κινήσεως καὶ κατὰ διωρισμένας ἡμέρας ἀγοραὶ γίνονται καὶ εἰς τὰ μικρότατα τῶν χωρίων. Εἰς τὰς πόλεις ὑπάρχουσιν ἐκτεταμένα βεζεστένια εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν ὁποίων εὑρίσκονται ἐκτεθημένα ἐμπορεύματα παντὸς εἶδους καὶ παντὸς τόπου. Ἐν Ἰαρκάνδῃ μόνῃ εὑρίσκονται ἐξέχοντα σχολαὶ πεπροικισμένοι, πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Μου σουλμανικῆς νομοθεσίας καὶ θεολογίας, εἰς δὲ ἐκάστην ὁδὸν ὑπάρχει καὶ ἐν δημοτικῶν σχολείων προσηρητημένον εἰς τὸ τέμνος ἐν οἷς πλῆθος κιδαροφόρων παιδιῶν φοιτῶντων καθ' ἐκάστην διδάσκονται τὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν. Δι' ἕκαστον ἐμπορευμάτων εἶδος ὑπάρχει καὶ μία ὁδός. Ἐν μιᾷ τούτων, λ. χ. ἀπαντᾶ τις μεταξὺ τῆς Κίνας, ἐν ἄλλῃ βαμβακερὰ τῆς Ῥωσσίας, ἐν τρίτῃ φορέματα ἐξ ἀμφοτέρων, τρία ἢ τέσσαρα τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσι κοινῶς τὴν ἐνδυμασίαν τῶν κατοίκων. Εἰς τινὰς ὁδοὺς πωλοῦνται παντὸς εἶδους ἀποικιακᾶ· εἰς ἄλλας εἶναι τὰ κρεοπωλεῖα, ὅπου κρέατα ἵππων, καμήλων, βοῶν, καὶ προβάτων ἀπαντῶνται· τὰ πρῶτα θεωροῦνται πολυτελέα, τὰ τελευταῖα ὁμῶς εἶναι ἀφθονα καὶ πωλοῦνται περίπου ἐν ἡμέτερον γρόσιον τὴν ὀκτῶν. Οἱ

ἀρτοποιοὶ κατασκευάζουσιν ἐξαίρετον ἄρτον· παρὰ τοῖς λαχανοπώλαις εὑρίσκονται πολλά καὶ πολυποίκιλα λαχανικὰ καὶ ἐξαίρετον ἀνθόγαλα (καϊμάκι). Σερβέτια πωλοῦνται πολλὰ καὶ μάλιστα εἰς τὰς γωνίας τῶν ὁρῶν. Ἐργαστήρια ὅπου κατασκευάζεται καὶ πωλεῖται τέιον ὡς καὶ μαγνηρεῖα ὑπάρχουσι πολλὰ. Τοιαύτη ἐν ὀλίγοις ἢ εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο, τὸ τόσον ὀλίγον γνωστὸν, φανερούμενη ζωή.

Τὴν ἀνθηρὰν ταύτην χώραν, ὑποκειμένην μέχρι πρὸ μικροῦ εἰς τοὺς Κινέζους, ὁ νῦν βασιλεὺς αὐτῆς Ἀταλιγ Γαζῆς, πρὸ ἐπτὰ ἢ ὀκτῶ ἐτῶν, φέρων τότε τὸν τίτλον Ἰακούβ Μπέγ, ἀποσπάσας, ἐκῆρξε ἀνεξάρτητον ἢ τελευταῖα κατὰ τῆς Σινικῆς κυριαρχίας πληγὴν κατεφέρθη ἀπὸ τοῦ Τουράς, οἰκογένειαν ἀξιοῦσαν ὅτι κατάγεται ἀπὸ τὸν Ζεγγὴ Χὰν, ἐξ ὧν οἱ Σῖναι εἶχον ἀφαιρέσει τὴν χώραν. Οὗτοι ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ Ἀντιζάνων ἐκ Κοκάνδης, διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Ἰακούβ Μπέγ, ἀπέδιώσαν ἢ κατέστρεψαν τὴν Κινεζικὴν φρουρὰν κατὰ τὸ 1864. Τοὺς καρποὺς ὁμῶς τῆς νίκης ταύτης ἔδρεψε πρὸ πάντων ὁ Ἰακούβ Μπέγ, ὅστις καὶ σήμερον βασιλεύει ἐπὶ χώρας εὐφόρου, καὶ κατοικουμένης ὑπὸ 20—60 ἑκατομμυρίων. Οἱ Ἀντιζάνοι κατέχουσι ἤδη τὰς ὑψηλοτέρας διοικητικὰς θέσεις καὶ ἀποτελοῦσι τὴν ἰσχὺν τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ἡ διαγωγή αὐτῶν εἶναι τόσον καλὴ ὥστε δὲν θεωροῦνται ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων ὡς κατακτητῆς ἀλλ' ὡς ἀδελφοὶ ὁμόθηρσοι καὶ ὁμαίμονες ἐλθόντες ὅπως ἐλευθερώσωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῶν ξένων εἰδωλολατρῶν καὶ ἀπίστων. Οἱ Ἰαρκάνδοι φυσικῶς εἶναι ἐκδοτοὶ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς τέχνας τῆς εἰρήνης, οἱ δὲ Οὐσβεκοὶ τοῦ Ἀντιζάν εὐαρεστοῦνται καταγινόμενοι εἰς τὰ τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ στρατοῦ. Ἀμφοτέροι ὁμῶς λαλοῦσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, ἥτις κατ' οὐσίαν εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τουρκικὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Μετὰ τὴν ἀποδίωξιν τῶν Κινέζων ὁ Ἰακούβ Μπέγ κατεδάμασε τὴν ἀναρχίαν διὰ πράξεων αὐστηρῶν καὶ σκληρῶν, πλὴν καὶ ἐξησφάλισε τὴν ἠσυχίαν τῶν ὑπηκόων του. Ἦδη καθιέται δύο ἢ τρεῖς ὥρας καθ' ἐκάστην παρὰ τὴν πύλιν τῆς Κασγάρης ὅπως ἀκούη παράπονα καὶ ὑπηρετῆ τὴν δικαιοσύνην.

Ὀλόκληρος ἡ χώρα ἀποτελεῖ ἐκτεταμένην τινὰ καὶ ὑψηλὴν λεκάνην ἐν τῇ μέσῃ Ἀσία 4,000 πόδας περίπου ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς

θαλάσσης, κλειομένην ἀπὸ τριῶν ἐκ τῶν μερῶν αὐτῆς ὑπὸ χιονοσκεπῶν ὁρέων ὑψομένων ἐνὶ ἀχθοῦ ὑπὲρ τὰς 20,000 πόδας. Πρὸς ἀνατολὰς ἡ χώρα ἀπολήγει εἰς τὴν ἀμμώδη τοῦ Γοβῆ ἐρημον, ἥτις καὶ χωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς Κίνας. Πάντες οἱ ποταμοί, οἱ πηγάζοντες ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν ὁρέων χιόνος καὶ πρὸς ἀνατολὰς ῥέοντες, χάνονται ἐν τῇ ἀμμῷ ἐπειδὴ δὲ ὀλίγον ἢ διόλου δὲν βρέχει, ἡ γῆ ἀνάγκη νὰ ἀρδεύηται ὑπὸ διορύγων. Ἡ λαμπρὰ καὶ πλουσία καλλιέργεια τῶν καλῶς κατωκημένων μερῶν οφείλεται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς ταύτας τὰς διορύγας, αἵτινες εἶναι πολυάριθμοι καὶ καλῶς ἐπιμελημένοι. ὁ Κ. Σαύης εἶδεν αὐτὸν τὸν βασιλέα ἐπιστατοῦντα πρὸς κατασκευὴν νέας τινὸς διορύγος καὶ ἐργαζόμενος ἰδίαις χερσὶ προσέτι. Ἡ χώρα χωρίζεται ἀπὸ τῶν πεδιάδων τῆς Ἰνδικῆς διὰ τοῦ συστήματος τῶν Ἰμαλαίων ἀποτελούντων ζώνην 500 μιλίων ἀγγλικῶν τὸ πλάτος καὶ συνισταμένων ἐξ ἑνδεκα σειρῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον παραλλήλων.

Ἡ πρώτη τοῦ Κ. Σαύη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως παράστασις ἐγένετο οὕτω. Πρὸ αὐτοῦ προεπορεύθησαν οἱ φέροντες τὰ πρὸς τὸν βασιλέα δῶρα. Μετ' αὐτοὺς εἶποντο πολλοὶ προάγγελοι ἐνδεδυμένοι μακρὰ φορέματα καὶ φέροντες λευκάς ράβδους. Μετὰ τούτους ἤρχοντο δύο ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ οἵτινες εἶχον πεμφθῆ εἰς προὔπαντήσιν του. Αὐτὸς ὁ Σαύης ἦτο ἐνδεδυμένος ἐνδυμασίαν ἐγγυρίων. Ὅτε ἐπλησίασε τὰ βασιλεῖα διήλθε διὰ σειρῶν στρατιωτῶν καὶ πυροβολικοῦ. Εἰσελθὼν εὑρέθη ἐντὸς ἐκτεταμένου τετραπλεύρου, κατεχομένου ὑπὸ σειρῶν φυλάκων, ἐνδεδυμένων λαμπρότατα, καθημένων σιωπηλῶς καὶ ἐχόντων τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐσταυρωμένας. Προχωρήσας ἐνδοτέρω ἀφέθη μόνος ὅπως μεθ' ἐνός μόνον ἀξιωματικοῦ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ βασιλικὸν δωμάτιον, εἰς τὴν ἐσχάτην ἄκραν τοῦ ὁποίου ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο περιμένων. Ὅτε εἰσῆλθεν, ὁ βασιλεὺς ὑπεδέχθη αὐτὸν καὶ τὸν ἐκάθησε πλείστον του.

Ὁ βασιλεὺς εἶναι ἡλικίας 48 περίπου ἐτῶν, μικρὸς τὸ ἀνάστημα καὶ ἔχει πλατύτατον μέτωπον. Ὁ Κ. Σαύης συνδέσας φιλικὰς σχέσεις μετὰ τοῦ βασιλέως τούτου καὶ τῆς κυβερνήσεώς του, ἀφορώσας πρὸ πάντων τὸ τοῦ τείου ἐμπόριον, ἐπανήλθε καταγοητευμένος ἐκ τῶν ὄσων εἶδε καὶ ἤκουσεν ἐν τῇ τέως ἀγνωστῷ ταύτῃ χώρᾳ.

ΓΥΠΩΝ ΓΕΥΜΑ.

Οί γύπες είναι πτηνά άρπακτικά ανήκοντα εις την αυτήν με τους αετούς τάξιν, την τάξιν των γαμψώνυχων ή άρπακτικών λεγομένων. Διαφέρουσι δε των αετών πρώτον κατά την κεφαλήν, την οποίαν έχουσι γυμνήν, και δεύτερον κατά τους όνυχας, όντας μικρότερους και ολιγώτερον κυρτούς. Η πτησίς των δεν είναι τόσο ταχεία όσον ή εκείνων, ούτε ή στάσις του σώματός των τόσο όρθή και ούτε ή ισχύς των τσαούτη. Έν τούτοις είναι πτηνά διεγείροντα δια των κινήματων αυτών λίαν τον θαυμασμόν του ανθρώπου. Μόλις ή κάμηλος πέσει εν τη έρήμω όπως εκπνεύση, μόλις ζών τι θανασίμως πληγωθή και ιδού οί γύπες παρουσιάζονται επί της σκηνής περιμένοντες ού μόνον ίνα παρέλθη ή του ζώου τελευταία άγωνία αλλά και ίνα ή διάλυσις του σώματος αυτού αρχίση δια να καταφάγωσιν αυτό. Είναι δε άπορίας συνάμα και θαυμασμού άξιον ότι εις μέρη πολλών χωρών όπου ούτοι δεν συχνάζουσιν άμα ή παρουσία των γείνη αναγκαία, δηλαδή όταν τό σωμα εκπνέοντος ζώου μέλλη να μολύνη αναλύμενον και να δηλητηριάση τον άέρα, γύπες αρχίζουσι να φαίνωνται προς τά πέρατα του όρίζοντος, ως άπλα εν τω ουρανώ σημεία, και να διευθύνωνται ακριβώς και ασφαλώς εις την θέσιν όπου τό σωμα του εκπνέοντος ζώου εύρίσκεται.

Όταν ο άνθρωπος έχη διαυγή και υγιειά

τήν διάνοιαν ζητεί να ανακαλύψη την αίτιαν των όσων ενώπιόν του βλέπει, και δεν ήσυχάζει αν δεν ανακαλύψη αυτήν. Και επί του προκειμένου λοιπόν τό αυτό συνέβη. Τινές των παρατηρησάντων τά κινήματα ταυτα των γυπών δια να εξηγήσωσι την αίτιαν λέγουσιν ότι οί όφθαλμοί των βλέπουσι τόσο μακράν όσον οί ιδικοίμας όταν βοιωθώνται υπό ισχυρού τηλεσκοπίου. Άλλοι πάλιν ότι αυτοί έχουσι την όσφρησιν καθ' υπερβολήν όξειαν και δι' αυτης οδηγούνται. Περιηγητής τις όμως αναφέρει ότι περιηγούμενός ποτε την Άφρικήν εφόνευσε πρωίαν τινα έλαφον, την οποίαν, μη θέλων μήτε δυνάμενος να φέρη μεθ' έαυτου, έσυρεν ολίγον μακράν του μέρους όπου τό ζών έπεσεν, έκρυψεν αυτό εντός λάκκου και παρεφύλαττε να ίδη αν γύπες θα έλθωσι. Μετά ήμίσειαν ώραν πραγματικώς γύπες ήλθον, αλλά διευθύνθησαν κατ' ευθειαν εις την θέσιν όπου ή έλαφος εφονεύθη και ταύτην μόνον ήρεύνησαν κατά λεπτός. Μηδόλως διευθυνθέντες προς τον λάκκον εντός του όποιου τό πτώμα έκειτο, εννοείται ότι έχασαν τους κόπους των και ανεχώρησαν χωρίς να γευθώσι την οποίαν έζήτουν τροφήν· δηλαδή ενδεχόμενον ούτε ή όρασις αυτών ούτε ή όσφρησις να ηναι τοιαυται, όποιās τās λέγουσιν, και επομένως άλλη τις δύναμις, άγνωστος εις ήμας, εις την οποίαν δίδουσι τό όνομα ενστιγκτον, να τά διευθύνη.

Άλλά παρετηρήθη και τι μεγαλείτερον τούτου. Περιηγητής τις διηγείται ότι, φυλή τις Ινδών, κατοικούσα μέρος της Νειλγερίας, συνηθίζει κατ' έτος να προσφέρη, εν όρισμένη του έτους ήμέρα, γεύμα εις τους γύπας. Δυστυχής τις βούβαλος αποτελεί τό παράξενον τούτο των σαρκοβόρων πτηνών γεύμα, τό όποιο ως εξής ετοιμάζεται. Έντός περιτοιχιστος, είκοσι περίπου ποδών διάμετρον έχοντος, και αρκετά στερεού κλείουσιν οί σκληροί εκείνοι Ινδοί τό άτυχές ζών, τό εκάστοτε εις θύμα εκλεγόμενον· αφού δε ασφαλήσωσι τό μέρος αναβαίνουσιν ώπλισμένοι επί του τοίχου, και εις, ό πλησιέστατα του ζώου τυχών, πληγώνει αυτό πρώτος· τό ζών βιαζόμενον υπό του πόνου παραμερίζει της θέσεως εφ' ης έστεκεν, αλλά δια να πληγωθή και πάλιν υπό του ανθρώπου προς όν περισσότερο πλησιάζει φεύγει και πάλιν αλλά και πάλιν πληγού-

ται· και όσον περισσότερους ανθρώπους πλησιάζει τόσο και ή άγωνία και οί πόνοι και ο αριθμός των πληγών του αυξάνουσιν, έωσου τέλος, χάσαν ολοτελώς τās δυνάμεις, πίπτει καταπεπληγωμένον και βαθμηδόν άποθνήσκει. Το θαυμαστόν όμως είναι ότι εις τό διαμέρισμα όπου ή παράξενος και σκληρά αυτη θυσία γίνεται οί γύπες είναι τόσο σπάνιοι ώστε εβδομάδες ή και μήνες πολλάκις παρέρχονται χωρίς ούτε καν εις τούτων να φανή ενω την παραμονήν της προσδιωρισμένης εκείνης της θυσίας ήμέρας εκ των διαφόρων του όρίζοντος μερών δια του άερος πετώμενοι έρχονται. Οί γύπες φθάσαντες καταλαμβάνουσι θέσεις εξ ών ό της θυσίας περίβολος φαίνεται, και εξ ών παρατηρούσι την μακράν του θύματος άγωνίαν ουχι άνευ ενδιαφέροντος βέβαια. Το ζών τέλος εκπνέει· πλην οί φιλοξενούμενοι δεν πλησιάζουσι. Περιμένουσι πρώτον ν' αρχίση ή του σώματος σήψις, ήτις και δεν άργεί, καθότι εις τά πλάτη εκείνα τό κρέας δεν διατηρείται νωπόν επί πολλās ώρας. Αφού τό κρέας καταντήση κατάλληλον δια την γύπιον γεύσιν, οί ξενιζόμενοι περικυκλούσι τό πτώμα και μετ' ολίγον αφίνουσι καθαρώτατον τον σκελετόν. Διαρκούντος του γεύματός των αν τις προς αυτά πλησιάση μόλις μετατοπίζονται. Αφού δε και τό ελάχιστον της σαρκός μέρος, αφαιρεθέν εκ των όστέων, καταφαγοθή οί συνδαιτυμένες αποχαιρετίζοντες αλληλους και τους ξενισαντας λαμβάνει εκαστος την προς τό μέρος εξ ου ήλθε διευθυνσιν και ούτω γίνονται αφαντοι έωσου έλθη πάλιν ή κατά τό ακόλουθον έτος της γυποεορτής ήμέρα.

Η δύναμις δια της όποιās οί γύπες ανακαλύπτουσι την τροφήν των εξ αποστάσεως πολλών μιλιών είναι βέβαια θαυμαστή φυσικώς δε δεν είναι αδύνατον οί όφθαλμοί των να έχωσι δύναμιν τηλεσκοπίου όπως και οί όφθαλμοί των εντόμων είναι μικροσκοπία. Άλλ' ό έτησίως θανατούμενος βούβαλος, ό κατατρωγόμενος υπό ομάδος μόνον ολίγων και κεχωρισμένων πτηνών είναι τι εκτακτον, ή δε τακτική αυτών εις την θέσιν εκείνην επάνοδος πράγμα μοναδικόν, τό όποιον, δια του καλουμένου ενστήγκτου δεν εξηγείται· λοιπόν, αριθμούσιν οί ολίγοι εκείνοι γύπες τās ήμέρας;... έχουσι σημειωμένην την παραμονήν του προσφερομένου αυτοίς γεύ-

ματος;... γινώσκουσι τās εποχάς, και διδάσκουσιν οί γονεϊς τά τέχνα;... υπό πόσον περικυκλούμεθα θαυμασιών και όμως πόσον ολίγα γινώσκομεν!

ΤΙ ΧΑΝΕΙ Ο ΑΚΑΤΑΔΕΚΤΟΣ.

Εις τά απομνημονεύματα του διαβοήτου δια τά φιλανθρωπικά αυτου έργα καταστάντος αμερικανού μεγαλεμπόρου, του Σαμφώνος Βιλδέρου απαντώνται και τινα περιστατικά τωνόποιων ή γνώσις φαίνεται τόσονώφελιμος προς πάντας, και μάλιστα τους νέους της εμπορικης ήμών Σμύρνης ώστε ή δημοσίευσις αυτών δεν είναι άνωφελής. Αφίσωμεν τον Κ. Βιλδερν να λαλήση.

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ ΠΡΟΟΔΟΣ.

Είχον τελειώσει τον χρόνον της υπαλληλίας μου, ή, ως έλέγετο τότε, της μαθητείας μου εις τον εν Καρολοπόλει αξιότιμον εμπορικόν οίκον του Συνταγματάρχου Χένλη, ή χήρα του όποιου ήτο αδελφή του μεγαλεμπόρου Θωμά Ρουσελ και νύμφη έτέρου μεγαλεμπόρου του Ιωάννου Κοδμανού. Ευτυχήςσας ν' αποκτήσω προσωπικήν γνωριμίαν μετὰ των αξιοτίμων εκείνων οικογενειών ήτοιμαζόμην να θέσω πέρας εις τās εργασίας των προϊσταμένων μου, και να αρχίσω εργασίαν δια λογαριασμόν μου, ότε, πρωίαν τινα ήλθεν εις τό κατάστημα αγοραστής τις εκ του έσωτερικού και εκλέξας όσα είδη εχρειάζετο εξήτησε και είδός τι τό όποιον δεν είχομεν. Τω είπον ότι όταν έλθη να πάρη και τά άλλα πράγματα δηλαδή εις την μίαν μετὰ μεσημβρίαν θα εύρη έτοιμον και εκείνο.

Πεισθέντος του ανθρώπου άμέσως ανεχώρησα δια Βοστώνην όπως προμηθευθώ τό υποσχεθέν. Αγοράσας αυτό και μη εύρών την φορτηγόν άμαξαν την μεσημερινήν, έμισθωσα τό χειραμάξιον νέου τινος και επ' αυτοϋ έθεσα τό δέμα μου, παραγγείλας να τό μεταφέρη εις τό κατάστημά μας. Αφού δε και εγώ έτελειωσα τās υποθέσεις μου εκίνησα δια την Καρολόπολιν. Άλλ' άμα έφθασα πλησίον της γεφύρας είδον τον νέον καθήμενον επί του χειραμαξίου εξηνητημένον από την ζέστην της ήμέρας και μη δυνάμενον να προχωρήση.

Υπεσχέθην να παραδώσω τό πράγμα εις

τὴν μίαν, καὶ ἦτον ἤδη ἡμίσεια μετὰ μεσημβριαν· καιρὸς δὲν μοὶ ἔμενεν. Ἦρπασα λοιπὸν τὸ χειραμάξιον, ἂν καὶ ἐνδεδυμένος καλὰ φορέματα καὶ ἤρχισα νὰ τὸ κυλίω.

Ἐνῶ ἐκύλιον οὕτω τὸ χειραμάξιον ὁ πλούσιος τῆς Καρολοπόλεως ἔμπορος Κ. Κοδμανὸς μὲ ἀπήντησεν. Ἦτο ἔφιππος. Στραφεὶς πρὸς ἐμὲ « πῶς » μοὶ εἶπεν « ὁ Κ. Βίλδερὸς ἔγεινε χαμάλης; » « ὦ, κύριε » τῷ ἀπεκρίθην, ὑπεσχέθην τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἰς ἓνα ἀγοραστήν, καὶ ὑπεσχέθην νὰ τὸ παραδώσω εἰς τὴν μίαν· ἔχω ἀπόφασιν νὰ μὴ τὸν δυσαρεστήσω ὁ νέος ὅμως οὗτος ἀπέκαμε ἀπὸ τὴν ζέστην, καὶ μόνον ἐγὼ εἶμαι διὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσω. » « Καλὰ, καλὰ » εἶπεν ὁ Κ. Κοδμανὸς, καὶ κεντήσας τὸν ἵππον του, διέβη τὴν γέφυραν· πορευόμενος πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς νύμφης του. Ἐνταμῶσας αὐτὴν εἰς τὸ κατάστημά μας τῇ εἶπεν « Ἐρχόμενος ἐδῶ τώρα, πρὸ ὀλίγου εἶδον μίαν σκηνήν, πλησίον τῆς γεφύρας ἧτις εἰς ἄκρον μὲ εὐχαρίστησεν· εἶδον τὸν πρῶτόν σας γραμματέα σύροντα ἐν ἀμάξιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε βαρὺ τι δέμα· φαίνεται ὅτι ὑπεσχέθην νὰ τὸ παραδώσω εἰς ἓνα ἀγοραστήν σας εἰς τὴν μίαν καὶ τώρα εἶναι μία παρὰ εἴκοσι. Ὁ νέος οὗτος » προσέθηκε « μέλλει μετ' ὀλίγον, νομίζω, νὰ ἀρχίσῃ ἐργασίας διὰ λογαριασμόν του. Ὅταν ἔλθῃ λοιπὸν, εἰπῆτε εἰς αὐτόν ὅτι τὸσον ἡὐχαριστήθην ἐκ τῆς ἐνεργητικότητος τοῦ χαρακτῆρος τὴν ὁποίαν ἔδειξε προτιμήσας νὰ σύρῃ ὁ ἴδιος τὸ ἀμάξιον παρὰ νὰ δυσαρεστήσῃ ἓνα ἀγοραστήν, ὥστε ἅμα ἀρχίσῃ ἐργασίας, τὸ ὄνομά μου εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν του διὰ τριάκοντα χιλιάδας τάλληρα. »

Ἀναχωρῶν ἐκ τῆς νύμφης του ἔφιππος μὲ ἀπήντησε πάλιν εἰς τὴν πλατείαν σύροντα ἀκόμη τὸ ἀμάξιον. « Καλὰ, καλὰ! » μοὶ εἶπε πάλιν καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του.

Φθάσας εἰς τὸ κατάστημα εὔρον τὸν ἀγοραστήν ἔχοντα ὅλα ἔτοιμα καὶ περιμένοντα μόνον τὸ φερόμενον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἔφθασεν ἐν καιρῷ ὅπως φορτωθῆ μετὰ τῶν λοιπῶν. Ἦμην κατακουρασμένος, ἔπλεον εἰς τὸν ὑδρῶτα· ἀλλ' ὅτε ἤκουσα περὶ τῆς ὑπολήψεως, εἰς ἣν μὲ ἔλαβεν ὁ Κ. Κοδμανὸς, καὶ τῶν ὑποσχέσεων τὰς ὁποίας δι' ἐμὲ ἔκαμε καὶ ἡ κούρασίς μου ἔφυγε καὶ ἡ ζέστη μου ἔγεινε δρόσος.

Ὀλίγους μετὰ ταῦτα μῆνας ἤρχισα νὰ ἐρ-

γάζωμαι διὰ λογαριασμόν μου εἰς Βοστώνην. Μολονότι δὲ ἀπέφυγον νὰ ζητήσω τὰς εὐκολίας ἅς ὁ Κ. Κοδμανὸς μοὶ εἶχεν ὑποσχεθῆ, ἐκεῖνος μοὶ ἔπεμψε νὰ τοῦ πωλήσω φορτεῖον ὀλόκληρον πραγματειῶν ῥωσικῶν· ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ὁποίου καὶ ἐγὼ ἔλαβον ὡς δικαίωμά μου τρεῖς χιλιάδας τάλληρα, καὶ ἐκεῖνος τὸσον ἡὐχαριστήθη ὥστε μοὶ ἔπεμψε δύο ἢ τρία ἀκόμη ὅμοια ἐκ τῶν ὁποίων ἐκέρδησα, κατὰ τὸ πρῶτον ἐκεῖνο ἔτος, ὑπὲρ τὰς 10,000 τάλληρα.

Τὰ πραγματικὰ ἔθνη τινὸς πλούτη. — Πιστεύω ὅτι οὐδὲν μόνιμον μεγαλεῖον ὁποιοῦδήποτε ἔθνος ὑπάρχει, ἐὰν δὲν βασιζέται ἐπὶ τῆς ἠθικῆς. Δὲν φροντίζω περὶ δόξης στρατιωτικῆς, φροντίζω περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου κατοικῶ. Στέμματα, μίτραί, ἀνάπτυξις στρατιωτικῆ, καὶ ἡ πομπὴ τοῦ πολέμου, εἶναι, κατ' ἐμὲ κριτὴν, ἐλαφρὰ καὶ εὐμετάβλητα ὡς ὁ ἀήρ, καὶ ἐπομένως ἀνάξια πολλῆς προσοχῆς ἐὰν μετ' αὐτῶν δὲν συνυπάρχῃ καὶ ἀρκετὴ ἀνεσις, εὐτυχία καὶ εὐδαιμονία εἰς τὸ πολὺ τοῦ λαοῦ. Ναοὶ, ἀνάκτορα, καὶ αἱ ἐπιλοιποὶ δημόσιοι οἰκοδομαὶ, δὲν σχηματίζουσιν ἔθνος. Τὸ ἔθνος δὲν κατοικεῖ εἰς κτήρια τοιαῦτα, κατοικεῖ σχετικῶς καλύβας καὶ μόνον ὅταν καλῶς ἀνατραφῆ γίνεται ἀληθῶς μέγα.

John Bright.

Κυνὸς Στοργή. — Κύνων τις γεννήσασα τέσσαρας σκύλακας μετ' οὐ πολὺ ἔχασεν αὐτοὺς· διότι οἱ ἄνθρωποι, οἱ κύριοί των, πνιξαντες αὐτοὺς ἔρριψαν διὰ νὰ μὴ τοὺς ἔχωσι βάρος. Ἡ κύων ὅμως μὴ δυναμένη νὰ ἡσυχάσῃ ἐζήτει αὐτοὺς μετὰ θαυμασίας ἐπιμονῆς καὶ λύπης· ἔως οὗ κατώρθωσε νὰ εὕρῃ ἓνα ἐξ αὐτῶν, τὸν ὁποῖον, ἂν καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον νεκρὸν, εὔρε τὸν τρόπον νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν, διπλώνουσα τὸ σῶμά της ἐπ' αὐτοῦ καὶ θερμαίνουσα αὐτὸ, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τινάσσουσα διὰ τῶν ὀδόντων της. Ἄλλ' ἡ χαρὰ της δὲν ὑπῆρξε μακροχρόνιος· ἐπειδὴ ὁ σκύλαξ δὲν ἐζήσῃ πολὺ. Μετὰ τὸν θάνατόν του ἡ τεθλιμμένη μήτηρ λαβοῦσα εἰς τοὺς ὀδόντας ἔφερε τὸ νεκρὸν τέκνον της εἰς τάφον ἐντελῆ, τὸν ὁποῖον κατεσκεύασε καὶ διακρύουσα καὶ θρηνοῦσα ἔθαψεν αὐτό!